

למפסק. ואתער (דף קנא ע"ב) רבי חייא, ואזלו
ואמרו מלה דא לחכימא.

אמר רבי ייסא, פלא ידעין דא, והכי הוא,
דכתיב, (תהלים קכז) אם ה' לא ישמר עיר
שוא שקד שומר, אליו אנון דמשתדלין
באורייתא, קרתא קדישא קיימא עליהו, ולא
על גברין תקיפין דעלמא, היינו דכתיב אם
ה' לא ישמר עיר וגו'.

וירא והנה באר בשדה וגו'. (בראשית כט)
יהודה פתח ואמר, (תהלים ג) מזמור לדוד
בברחו מפני אבשלום בנו. האי קרא אתער
ביה חבריא. אבל מזמור לדוד, אמאי קאמר
שירה, אי בגין דבריה איהו דקם עליה, קינה
יתיר מיבעי ליה, דהא אבאיש עלוי דבר נש
זעיר מקריבוי, מדאחרא סגי. אלא, מזמור
לדוד, אמר שירה, והכי בעי דוד, דחשיב
דקדשא בריך הוא סליק ליה חובוי לההוא
עלמא. פיון דחמא, דהקא בהאי עלמא בעי
למגביה מניה, חדי.

תו, דחמא דעלאי מניה הוּו בעלמא, דקא
ברחו, וכלהו בלחודייהו. יעקב ערק,
דכתיב, (הושע יב) ויברח יעקב שדה ארם, וערק
בלחודוי. משה ערק, דכתיב, (שמות ב) ויברח
משה מפני פרעה, וערק בלחודוי. ודוד ברח,
כל אינון שולטני ארעא, וכל אינון גיברי
ארעא, ורישיהון דישראל, בלהו ערקין
עמיה וסחרין ליה, מימיניה ומשמאליה,
לנטרא ליה מפל סטרין, פיון דחמא שבחא
דא, אמר שירתא.

ואמר רבי יהודה, בלהו אערעו בהאי באר.
ודוד אמאי לא אערע ביה. אלא, דוד
מארי דבבו, הוה לקבליה, (דבריאל) ביהוא
זמנא, ובגין כך, לא אערע ביה. ליעקב

הדבר הזה לחכמים.
אמר רבי ייסא, הכל יודעים את
זה, וכך הוא, שפתוב אם ה' לא
ישמר עיר שוא שקד שומר. אלו
הם שמשתדלים בתורה, הקריה
הקדושה עומדת עליהם, ולא על
הגברים הגבורים של העולם,
הינו שפתוב אם ה' לא ישמר עיר
וגו'.

וירא והנה באר בשדה וגו'. רבי
יהודה פתח ואמר, (תהלים ג)
מזמור לדוד בברחו מפני
אבשלום בנו. בפסוק הזה
התעוררו החברים, אבל מזמור
לדוד, למה אמר שירה? אם
משום שבנו הוא שקם עליו,
יותר קינה היה צריך להיות,
שהרי הרע עליו על האדם קצת
מקורביו משאחר הרבה. אלא
מזמור לדוד, אמר שירה, וכך
בקש דוד, שחשב שהקדוש
ברוך הוא סלק את חטאו לעולם
ההוא. פיון שראה שבאן בעולם
הזה רוצה לגבות ממנו, שמח.

עוד, שראה שעליונים ממנו היו
בעולם שברחו, וכלם לבדם.
יעקב ברח, שפתוב (הושע יב)
ויברח יעקב שדה ארם, וברח
לבדו. משה ברח, שפתוב (שמות ב)
ויברח משה מפני פרעה, וברח
לבדו. ודוד ברח, כל אותם
שליטי הארץ וכל אותם גבורי
הארץ וראשי ישראל, כלם ברחו
עמו, וסובבים מימינו ומשמאלו
לשמר אותו מפל הצדדים. פיון
שראה השבח הזה, אמר שירה.
ואמר רבי יהודה, כלם פגשו את
הבאר הזו. ולמה דוד לא פגש
בה? אלא דוד בעל שנאה היה
פגגדו [של הבאר] באותו הזמן,
ומשום כך לא פגש בה. את
יעקב ומשה קבלה אותם הבאר
בשמחה ורצתה להתקרב עמם.
ועל כן, פיון שראתה אותם